

МОМИЧЕТО

Едно момиче всяка вечер —
с препълнено от скръб сърце,
излиза горе на балкона
и гледа звездното небе.

В очите му дълбоко свети,
като изгряваща звезда,
копнежът, с който то очаква
любимия жених в света.

И дълго, дълго то въздиша . . .
Но няма никой. Тишина!
Еднички само в златни люлки
играят лунните петна.